

afholde en konkurrence om udformning af handicapvenlige penge- og billetautomater o.lign. Sammen med Trafikministeriet inddrage handicaporganisationernes erfaringer ved bygning af trafik anlæg. Udarbejde en handlingsplan, der fremmer tilgængeligheden i statsejede kontorer og slotte. Beskrive og analysere tilgængeligheden på uddannelsesinstitutionerne, der skal resultere i en tilgængelighedsguide til fremtidig inspiration. Informere handikaptilgængelighed på kulturområdet.

Bliver der penge tilovers af de afsatte 5 mio. kr., vil de blive brugt til at forbedre tilgængeligheden til Kulturministeriets institutioner, og i øvrigt vil man så lovfæste klageadgangen for organisationerne m.v.

De ord, der går igen her, er henstille, inddrage, beskrive, informere, undersøge, analysere, der vil blive taget kontakt til, der vil blive vejledt, holdninger vil blive bearbejdet, og det vil alt sammen ske på konferencer, på temadage. Men det springende punkt er jo, om der rent faktisk sker noget, som de berørte 500.000 kan mærke.

Henstillinger og den gode vilje, der er udtrykt i redegørelsen, er ikke nok. Der skal udarbejdes konkrete handlingsplaner for indretning af offentlige rum, gader, fortove, pladser. Der skal investeres i offentlige transportmidler, busser og tog. Der skal stilles krav til sygehuse, lægeklinikker, arbejdspladser, skoler, uddannelsesstederne og til dagsinstitutionerne, og det skal følges op med sanktioner, hvis man negliger og overtræder. Et kodeord må være sanktioner.

By- og boligministeren opfordres til at udarbejde konkrete planer i stedet for en pose varm luft, der i bedste fald kun tjener som legitimering af ministeriets gode vilje. Ministeriet skal samtidig sørge for, at der afsættes penge til at indrette de nødvendige faciliteter, så også de sidste 10 pct. kan deltage på arbejdsmarkedet, kan uddanne sig og deltage i kultur- og fritidslivet på lige vilkår med andre borgere.

Enhedslisten er overbevist om, at der ikke sker en pind, før arkitekter, byplanlæggere, ingeniører og designere får kollegaer, der er handicappede og dermed indretter og tegner, så der bliver tale om ligestilling. Måske vil det også påvirke Folketingets dagsorden, når vi får valgt den første kørestolsbruger ind her.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke by- og boligministeren for den afgivne redegørelse om handicappedes adgang til de fysiske omgivelser. Efter at jeg har gået den igennem, synes jeg, der er tale om en fremadrettet, indholdsrig redegørelse, der tager udgangspunkt i de givne situationer. Der udtrykkes en vilje til at videreføre den politik, vi har ført i adskillige år, for vi har, som det også siges i indledningen, en vision om lige behandling og lige muligheder for alle i det danske samfund.

Så nævnes der med udgangspunkt i FN-resolutionen en række konkrete eksempler. Der redegøres for, hvad der er gjort, og jeg synes, det er fremstillet på en måde, som mit parti helt kan tilslutte sig.

Det, det jo handler om nu, er, at disse rigtige meldinger bliver fulgt op i praksis. Det skal være min opfordring til ministeren, at man ikke i forhold til kommuner og amter bare lader disse rigtige ord blive stående, men at de bliver fulgt op i praksis, og at man også virkelig får integreret handicappolitikken i hele planlægningsprocessen.

Nogle gange er den manglende handicapvenlighed jo manglende omtanke på det rigtige tidspunkt. Så min næste opfordring til ministeren skal være, at man virkelig får tænkt det her igennem, så det ikke blot bliver ligesom et pænt, godt dokument, men at man får det med i ministeriets tænkning, at det virkelig bliver det budskab, der kommer ud ved enhver lovforberedelse. Jeg tror faktisk, at den bedste om sætning i praksis af det, der her er sagt, er, at man hele tiden siger: »Hov, det er rigtigt, det vedrører faktisk også det område. Det vedrører faktisk også det her område.«

Med de bemærkninger vil jeg komplimentere ministeren med det fremlagte arbejde.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke Folketingets partier, som alle på nær måske et enkelt har tilsluttet sig de mål, de delmål og også de metoder, som er lagt ind i redegørelsen. Det er jeg selvfølgelig glad for. Det føler jeg mig også forpligtet på.

Jeg synes egentlig, at debatten i dag i hvert fald for den første dels vedkommende peger på, at det bliver en god dag for landets pensionister. Der er så bred en opbakning her fra Folketingets partier til, at handicap ikke er noget, vi kommer tilbage til, når vi nu har fået udviklet det ideelle samfund. Men som fru Dorit